

CHOMĄTO (16) *sb n*

Oba o jasne.

sg N chomąto (8). ◇ A chomąto (1). ◇ L chomącie (2). ◇ pl A chomąta (3). ◇ L chomąci(e)ch (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Część uprzęży końskiej zawieszana na szyję lub cała uprząż; helcium Murm, Mymer¹, BartBydg, Cn; tomex Mącz, Cn; collopendium BartBydg; antilena Mącz; cohūm Calep (16) : Helcium. [...] Chomąto Murm 151; Mymer¹ 15v; BartBydg 30b, 67b; RejWiz 57v, 58v; Gdyż dobrych siłá Koni/ sżkápíeie w chomącie. RejZwierz 81v; Helciaríus, W chomąto álbo we sżlą vbrány. Mącz 154a, 11c, 81b, 154a, 458a; Calep 213a; Kmieć ma mieć [...] woz/ sżlą/ chomątá/ fánie GostGosp 30.

Wyrażenie: »by sżkapy w chomąciech« (2): Taczáiác íe po sżiánach by sżkápý w chomąciech. RejWiz 30v, 66v.

Synonimy: jarzmo, podpiersień, sżla.

ZZa